

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 26 czerwca 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Finanzamt Hamburg-Am Tierpark przeciwko Burda GmbH, dawniej Burda Verlagsbeteiligungen GmbH

(Sprawa C-284/06) ⁽¹⁾

(Przepisy podatkowe — Swoboda działalności gospodarczej — Dyrektywa 90/435/EWG — Podatek dochodowy od osób prawnych — Wspólny reżim podatkowy stosowany do spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich — Spółka kapitałowa — Wyplata zysku i z tytułu przyrostu wartości majątku — Opodatkowanie u źródła — Zaliczenie na poczet podatku — Traktowanie akcjonariuszy będących rezydentami i akcjonariuszy niebędących rezydentami)

(2008/C 209/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof — Niemcy

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Finanzamt Hamburg-Am Tierpark

Strona pozwana: Burda GmbH, dawniej Burda Verlagsbeteiligungen GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof (Niemcy) — Wykładnia art. 5 ust. 1 dyrektywy Rady 435/90/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich (Dz.U. L 225, str. 6), obecnie art. 5 w brzmieniu nadanym przez dyrektywę Rady 2003/123/WE z dnia 22 grudnia 2003 r. zmieniającą dyrektywę 435/90/EWG w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich (Dz.U. L 7., str. 41) — Pojęcie opodatkowania u źródła — Uregulowanie krajowe przewidujące opodatkowanie dochodu i przyrostu wartości majątku spółki zależnej w przypadku wypłaty zysków na rzecz spółki dominującej, podczas gdy nie są one opodatkowane w przypadku zatrzymania zysku w spółce — Wykładnia art. 43, 56 i 58 WE — Uregulowanie krajowe przewidujące kompensatę wypłaty zysku przez spółkę kapitałową z jej kapitałem własnym, prowadzące do opodatkowania nawet w przypadku wypłaty dywidendy posiadaczom udziałów niebędących rezydentami, którzy nie mogą odliczyć zapłaconego podatku dochodowego od osób prawnych od ich własnego podatku.

Sentencja

1) Przepis prawa krajowego, który przewiduje w przypadku wypłaty zysków przez spółkę zależną na rzecz spółki dominującej opodatko-

wanie dochodów i przyrostu majątku spółki zależnej — które nie zostałyby opodatkowane, gdyby spółka zależna zatrzymała ów zysk zamiast wypłacać go spółce dominującej — nie stanowi opodatkowania u źródła w rozumieniu art. 5 ust. 1 dyrektywy 90/435 z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich.

2) Artykuł 52 traktatu WE (obecnie, po zmianach art. 43 WE) należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on stosowaniu przepisu krajowego, takiego jak § 28 ust. 4 Körperschaftsteuergesetz 1996 (ustawy z 1996 r. o podatku dochodowym od osób prawnych) w wersji znajdującej zastosowanie w sprawie przed sądem krajowym, na podstawie którego opodatkowanie zysków wypłacanych przez spółkę zależną mającą siedzibę w państwie członkowskim na rzecz spółki dominującej podlega temu samemu mechanizmowi korekty, niezależnie od tego czy spółka dominująca ma siedzibę w tym samym państwie członkowskim, czy też w innym państwie członkowskim, podczas gdy w przeciwieństwie do spółki dominującej będącej rezydentem spółka dominująca niebędąca rezydentem nie uzyskuje od państwa członkowskiego siedziby spółki zależnej prawa zaliczenia podatku.

⁽¹⁾ Dz.U. C 237 z 30.09.2006.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 czerwca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-319/06) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Delegowanie pracowników — Swoboda świadczenia usług — Dyrektywa 96/71/WE — Przepisy porządku publicznego — Wypoczynek tygodniowy — Obowiązek przedłożenia dokumentów dotyczących delegowania na prośbę władz krajowych — Obowiązek wyznaczenia przedstawiciela ad hoc posiadającego miejsce zamieszkania w Luksemburgu i przechowującego wszelkie dokumenty niezbędne do przeprowadzenia kontroli)

(2008/C 209/06)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Enegren i G. Rozet, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga (przedstawiciel: C. Schiltz, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 49 WE i 50 WE oraz niewłaściwa transpozycja art. 3 ust. 1 i 10 dyrektywy 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotyczącej delegowania pracowników w ramach świadczenia usług (Dz.U. 1997, L 18, str. 1) — Obowiązek wyznaczenia przedstawiciela ad hoc zamieszkującego w Luksemburgu, który przechowuje dokumenty niezbędne dla celów kontroli — Zastosowanie przepisów krajowych dotyczących warunków pracy i zatrudnienia, które wykraczają poza wymogi określone w dyrektywie

Sentencja

1) Wielkie Księstwo Luksemburga,

— oświadczając, iż przepisy art. 1 ust. 1 pkt 1, 2, 8 i 11 ustawy z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie implementacji dyrektywy 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej delegowania pracowników w ramach świadczenia usług oraz przepisów dotyczących kontroli stosowania prawa pracy, stanowią przepisy porządkowe dotyczące krajowego porządku publicznego,

— dokonując niepełnej implementacji art. 3 ust. 1 akapit pierwszy, lit. a) dyrektywy 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotyczącej delegowania pracowników w ramach świadczenia usług,

— ustanawiając w art. 7 ust. 1 tej ustawy z dnia 20 grudnia 2002 r. warunki dotyczące dostępu do podstawowych informacji niezbędnych do przeprowadzenia kontroli przez właściwe władze krajowe w sposób niespełniający wymogu jasności konieczny dla zagwarantowania pewności prawnej przedsiębiorstw pragnących delegować pracowników do Luksemburga oraz

— nakładając w art. 8 wyżej wymienionej ustawy obowiązek przechowywania w Luksemburgu dokumentów wymaganych w związku z kontrolą u przedstawiciela ad hoc mającego tam miejsce zamieszkania,

uchybiło zobowiązaniom, które ciąży na nim na mocy art. 3 ust. 1 dyrektywy 96/71, w związku z jej art. 3 ust. 10, a także na mocy art. 49 WE i 50 WE.

2) Wielkie Księstwo Luksemburga zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 224 z 16.9.2006.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 26 czerwca 2008 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Verwaltungsgericht Sigmaringen, Verwaltungsgericht Chemnitz — Niemcy) — Arthur Wiedemann (C-329/06) przeciwko Land Baden-Württemberg i Peter Funk (C-343/06) przeciwko Stadt Chemnitz

(Sprawy połączone C-329/06 i C-343/06) (¹)

(Dyrektywa 91/439/EWG — Wzajemne uznawanie praw jazdy — Cofnięcie prawa jazdy przez państwo członkowskie z powodu używania narkotyków lub alkoholu — Nowe prawo jazdy wydane w innym państwie członkowskim — Odmowa uznania uprawnień do kierowania pojazdami w pierwszym państwie członkowskim — Miejsce zamieszkania niezgodne z dyrektywą 91/439/EWG)

(2008/C 209/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Sigmaringen, Verwaltungsgericht Chemnitz

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strony skarżące: Arthur Wiedemann (C-329/06), Peter Funk (C-343/06)

Strony pozwane: Land Baden-Württemberg (C-329/06), Stadt Chemnitz (C-343/06)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgericht Sigmaringen — Wykładnia art. 1 ust. 2, art. 7 ust. 1 lit. a) i art. 8 ust. 2 i 4 oraz załącznika III do dyrektywy Rady 91/439/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie praw jazdy (Dz.U. L 237, s. 1), zmienionej dyrektywą Rady 96/47/WE z dnia 23 lipca 1996 r. zmieniającą dyrektywę 91/439/EWG w sprawie praw jazdy (Dz.U. L 235, s. 1) —